

9.4.2016

שוהם אהובה שלנו

אנחנו מקווים שאת בסדר, שהימים בפולין לא קשים לך מידי ושהנסיעה יחד עם חבריך לכתה, צעירים שמחים ותוססים, מקלה במקצת את עוצמת החוויות. הסיטואציה הזו שבה אנחנו יושבים בביתנו בדגניה, אחד מסמלי הציונות והישראליות, ואת בסיוור במחנות ההשמדה בפולין גורמת להתרגשות גם לזוג ציניקנים כמונו. המסע שלך הביא גם אותנו למסע בהיסטוריה המשפחתית שלנו בתקופת מלחמת העולם השנייה. למרות שהמשפחות שלנו ברובן לא היו כבר באירופה בזמן המלחמה והשואה לא הייתה חלק מהמורשת המשפחתית, עדיין חלק ממשפחתי עבר את השואה באירופה ונספה בה, לא ידוע לי מתי ואיך, או כמו סבא של אבא שהוגלה מארגנטינה וחי כקומוניסט יהודי בפולין בעיר ורצלוב כל תקופת המלחמה ולא ברור איך שרד. כנראה שכל משפחה שמוצאה ממזרח אירופה לא יכולה להתחמק מאירועים דרמטיים כל כך כמו מלחמת העולם השנייה והשואה.

אנחנו מתגעגעים אליך מאוד וחושבים עליך הרבה, ובבית חסרה האנרגיה הבלתי פוסקת המניעה אותך לדלג בין לימודים לבילויים ועבודה. מקווים שתחזרי אלינו מלאת סיפורים וחוויות.

אוהבים המון

אבא ואמא